

Claus Jensens tale til Dansk Metals kongres

Taler

Claus Jensen
Forbundsformand, Dansk Metal

Dato

11. september 2012

Sted

Aalborg Kongrescenter

Omstændigheder

Da Claus Jensen blev valgt som forbundsformand for Dansk Metal for første gang på kongressen i 2012, holdt han denne takketale.

1 Kære Kongres!

Kære Metallere! Tusind tak for valget!

5 I kender mig jo på godt og ondt... ...så I ved, hvad I går ind til.

I 1984 var jeg til min første Metal-kongres.

10 Det år, hvor Schlüter vandt sit kanonvalg med 42 mandater. Kim Larsen hittede med "Midt om natten".

Og Danmark spillede sig overraskende til EM-slutrunden.

15 Jeg var 20 år og nyudlært smed på Lindøværftet.

Da jeg i 1984 trådte ind i kongressalen her i Aalborg, var det sammen med min farfar.

20 Han var næstformand i Odense afdeling.

Tonen var barsk og ligefrem – præcis som jeg kendte det på værftet.

Men kammeratskab og et stærkt sammenhold var det, der havde skabt Metal.

25 En forening vi alle var stolte af.

Og et fællesskab jeg var stolt af at være med i.

30 Siden 2003 har Thorkild været vores tillidsmand.

Thorkild, det vil jeg gerne sige dig tak for!

Du har skabt enorme resultater for medlemmerne gennem overenskomsterne.

35

Og siden kongressen 2009 har du fået alle – arbejdsgivere, økonomer og selv radikale politikere – til at tale om Danmark som produktionsland.

Mange var faktisk ved at glemme, hvad der egentlig havde gjort Danmark og
40 danskerne rige.

Igen og igen fik du fortalt, at produktion er vigtigt – også i Danmark.

Og nu siger alle som dig.

45

Thorkild – jeg er stolt over at kunne få lov til at bære faklen videre efter din formandstid.

Det har været fire gode kongresdage.

50

Vi har diskuteret flittigt.

Vedtaget nye love.

55 En stærk resolution og konkrete, visionære handlingsplaner.

Men hvad så nu?

Hvordan kommer vi videre efter kongressen?

60

Det skal jeg fortælle jer!

Metals projekt er dét, det altid har været.

65 Nemlig kampen for, at vores medlemmer skal have det lidt bedre i morgen...
...end de har det i dag.

”Det vigtige er det daglige”.

70

Sådan sagde vores gamle formand... ..Hans Rasmussen.

Og sådan er det stadig.

75 ”Det vigtige er det daglige”.

Da Metal blev stiftet i slutningen af 1800-tallet...

...var det for at give medlemmerne en bedre hverdag.

80

Dengang levede medlemmerne i fattigdom.

De arbejdede til de segnede.

85 Ja, til de døde af deres livsfarlige arbejdsforhold.

Alt dét har vi kæmpet stenhårdt for at udrydde.

Ikke fra den ene dag til den anden... ..men gennem et langt sejt træk.

90

Det er de små ting i hverdagen, der minder os om, at vi har tilkæmpet os et godt liv.

At kunne sidde i sin egen have og drikke morgenkaffen.

95

Og høre fuglene kvidre.

At have tid til børnene om aftenen...

100 ...mens opvaskemaskinen kører i baggrunden.

Eller den frihed det giver at kunne tage bilen på arbejde.

Grundlaget for alt dette – den gode hverdag – er et godt og fast arbejde.

105

Med en ordentlig løn og gode arbejdsvilkår.

Derfor står dét at skabe ”nye danske arbejdspladser” øverst på Metals dagsorden.

110

Det er arbejdet, der skaber fremgang for medlemmerne.

Det giver lønkroner på kontoen... ....og sikrer frihed i dagligdagen.

115

Derfor skal vi bekæmpe arbejdsløsheden og skabe nye gode arbejdspladser.

I dag er 165.000 arbejdsløse.

120

Bag det tal gemmer sig mange pressede familier... ...tvangsauktioner.

...og knuste drømme.

Så til politikerne:

125

”Drop Jeres tosserier med forslag om kvindevoter. Mærkelige ideer om kønsneutrale cpr-numre.

Eller andre skøre idéer, der kun skaber politikerlede.”

130

Det vigtigste er: arbejdspladser, arbejdspladser og arbejdspladser!

Når vi første gang skal mødes i Metals hovedbestyrelse om 14 dage, vil jeg lancere en konkret plan for, hvordan vi får bekæmpet arbejdsløsheden.

135

Og får sat Danmark i sving igen. Ikke i 2020, men her og nu.

Når vi siger, at Metal er et fagligt fællesskab, er det ikke for sjov.

140

For vi hjælper hinanden tilbage i arbejde.

Ude i vores 42 afdelinger ved vi hvilke virksomheder, der snart skal ansætte nye folk.

Vi ved hvilken efteruddannelse der kan bringe et medlem tættere på job. Vi ved – kort sagt – hvad der rører sig i lokalområderne:

150 Jan her fra Ålborg hører, når Bladt Industries mangler en tårnsvejser. Henrik fra Randers hører, når Randers Tandhjulsfabrik mangler en dygtig industritekniker.

155 Arne fra Midtsjælland hører, når Forsvarets hovedværksted mangler en automekaniker.

Jørn fra Sydfyn hører, når Svendborg Brakes mangler klejnsmede.

Og sådan kunne jeg blive ved.

160 Vi har brug for, at alle har et godt arbejde og lyse fremtidsudsigter.

Og i Danmark er der opgaver nok for dygtige faglærte.

165 Det gælder uanset om man er:

automekaniker,
smed,
industritekniker,
170 webintegrator,
tele-tekniker

175 ...eller noget helt sjette.

Knap så lyst ser det ud for dem, der ikke udvikler sig fagligt.

Dem skal vi hjælpe.

180 Vores medlemmer skal vide, at med Metal står de ikke alene.

Heller ikke når globaliseringens vinde blæser deres job til Kina.

185 Eller når polakker kommer her til landet for at arbejde til 60 kr. i timen.

I denne sal ved vi alle, at globaliseringen ikke stopper.

190 Det sker først den dag, hvor alle holder op med at købe iPads – ”made in China”.

Den dag, de unge hellere vil høre Birthe Kjær end Britney Spears.

195 Eller den dag, rejsen til Bangkok bliver afløst af en tur til Bogense.

Alle ved vi, at der er virksomheder, der har flyttet dansk produktion til Kina.

200 Og alle kender vi kollegaernes ansigtsudtryk, når de får beskeden om, at deres job forsvinder.

Ja, alle kender vi den pessimisme, der kan ramme en hel landsdel, når en stor og traditionsrig virksomhed må fyre folk eller helt lukke ned.

205 Men vi kender heldigvis også danske virksomheder, der slår regnskabsrekorder år efter år.

Virksomheder, der er blevet internationalt kendte ved netop at sælge deres produkter til f.eks. Kina.

210 Tænk bare på Grundfos... på Lego... eller Danfoss.

Eller tænk på lysfabrikken Martin.

215 Martin producerer avanceret lysudstyr til store stadions i hele verden.

De lukkede deres fabrik i Kina og tog produktionen hjem til Frederikshavn.

Det kunne simpelthen bedre betale sig!

220 Dét bærer Metals medlemmer en del af æren for.

Deres viden...

225 deres fleksibilitet...

og deres opfindsomhed...

gør, at dansk produktion er blandt verdens bedste.

230

Men vi skal lave vores hjemmearbejde, så vi står bedst muligt rustet i den globale konkurrence.

Uddannelse er det vigtigste svar.

235

I dag og i morgen.

Uddannelse giver jobmuligheder.

240 Uddannelse giver økonomisk tryghed for vores medlemmer.

Uddannelse giver fremgang for Danmark.

245 Og her taler jeg ikke om uddannelse, fordi der lige er kommet en ny maskine på fabrikken, og ”så må vi nok hellere sende en eller anden på kursus”.

Nej, jeg taler om uddannelse, der sender den enkelte et skridt højere op ad stigen.

250 Og måske endda uddanne sig helt ud af virksomheden.

Jeg taler om uddannelse, der får en metallar til at tænke:

”Jeg ved, at min chef ikke kan erstatte mig med en tilfældig polak”.

255

Eller til at tænke:

”Selv hvis jeg skulle blive fyret en dag, så skal jeg nok finde noget andet... ..for det, jeg kan, er penge værd for mange virksomheder”.

260

Jeg taler altså om uddannelse, der giver vores medlemmer selvtillid... Og giver

dem tryghed.

265 Jeg taler også om uddannelse, der gør vores medlemmer endnu mere produktive
end de er i dag.

Målet er, at vi om 10 år producerer en halv gang mere end i dag.

270 Så vi kan være konkurrencedygtige over for udlandet.

Så vi kan bevare danske arbejdspladser.

Og så vi igen kan få fremgang i reallønnen.

275

Vejen dertil bliver hård.

Men her skal medlemmerne ikke stå alene.

280 Metal skal være klar til at rådgive dem om de uddannelsesmuligheder, de har.

Vi er medlemmernes skjold mod den usikkerhed, som bliver skabt:

285 af den globale konkurrence
af nye teknologier
og af nye arbejdsopgaver.

290 Nogen medlemmer er selv opsøgende. De ringer til os og spørger, hvilke kurser
og uddannelser, der hurtigt kan få dem tilbage i arbejde. Der skal vi stå klar!

Men vi skal også være der, når medlemmerne ikke selv ringer til os.

295 Vi har medlemmer, der har mistet:

deres arbejde,
deres netværk
300 og deres overskud.

Dem skal vi opsøge...

305

Og til dem skal vi sige:

”Vi vil hjælpe dig videre.

310 Du er en del af et stærkt, fagligt fællesskab.

Skal vi ikke se at få byttet din fyreseddel ud med et uddannelsesbevis?”

Og så er der de medlemmer, hvis arbejdsplads er i fare for at blive nedlagt.

315

Dem skal vi også have fat i.

Dem skal vi berolige.

320 Og i det hele taget skal vi puffe til de medlemmer, der i for lang tid ikke har taget efteruddannelse.

Kun hvis vi i fællesskab uddanner os... ..kan vi sikre nye og gode arbejdspladser.

325 Det er dét, der skal løfte os alle et skridt videre op ad stigen.

Til gavn for os selv.

Til gavn for vores kollegaer – og til gavn for Danmark.

330

Men det kræver også, at rammerne for det er på plads.

F.eks. skal man kunne tage et afbræk midt i arbejdslivet.

335 Og her tage to års sammenhængende selvvalgt efteruddannelse.

Men med en indtægt, så man kan beholde huset og forsørge familien imens.

Sådan en uddannelse skal bruges til enten helt at skifte fag. F.eks. fra

autoopretter til rustfast klejnsmed.

Eller til at tage en videreuddannelse, f.eks. som produktionsteknolog eller ingeniør.

345

Dét vil jeg arbejde for!

Ikke bare politisk – men også gennem vores overenskomster.

350 Det bliver en lang, sej kamp i det daglige.

Og det kræver også opbakning og forståelse fra politikerne. Dét er bestemt ikke noget, vi kan tage for givet.

355 Nej, for nogle partier forstår ikke det samarbejde, vi har med arbejdsgiverne.

De mener, at et dansk samfund med et østeuropæisk lønniveau er et bedre samfund.

360 Og fagbevægelsens medlemmer har flere gange fået forværret deres vilkår:

Dagpengeperioden er blevet halveret fra fire til to år.

Optjeningsperioden for dagpenge er blevet forringet

365 Og efterlønnen er blevet rundbarberet.

Samtidig er fradragsretten for fagligt kontingent blevet forringet.

370 Dét har gjort, at de rigtige fagforeninger har tabt medlemmer.

Og de gule forretninger har vundet kunder.

Alt sammen til skade for den danske model.

375

En model hvor arbejdsgivere og lønmodtagere organiserer sig... ..og skaber fælles løsninger.

380 Fx som da maskinfabrikken Aasted i Farum var hårdt ramt under krisen og stod overfor at skulle fyre.

Tillidsmanden Flemming fik i samarbejde med direktøren lavet en aftale om arbejdsfordeling.

385

Flemming arrangerede det hele. Direktøren var glad. Medarbejderne var glade.

Og få måneder senere var der igen ordrer i bøgerne... ...og folk var tilbage på fuld tid.

390

Det er derfor livsnødvendigt, at alle partier og hele befolkningen får forståelse for den danske models styrke.

Angrebene på fagbevægelsen har undermineret modellen.

395

Og angrebene har givet de gule forretninger endnu bedre mulighed for at forfølge deres eneste mål – at tjene penge!

Udviklingen skal stoppes – ellers bliver løn- og arbejdsvilkår sat under pres.

400

Vi skal ikke længere end til Tyskland for at finde eksempler på millioner af mennesker, der arbejder for mellem 40 og 70 kr. i timen.

Presses til usikre vikarjob frem for faste job.

405

Og ofte må tage flere job for at kunne betale deres regninger... ...og forsørge deres familie.

Alt sammen fordi det er billigere for virksomhederne.

410

Prøv lige at tænke tilbage. 20 år. 1992.

Det år vi slog Tyskland 2-0 i EM-finalen i fodbold.

415

Dengang havde ingen troet, at det tyske arbejdsmarked ville være i så ringe forfatning få år ude i fremtiden.

Tyske fagforeninger var dengang blandt Europas stærkeste.

420

Det er de ikke længere.

Folk har meldt sig ud...

425 Og nu er der ikke længere noget værn mod løntrykkere og vikararbejde på elendige vilkår.

Otte millioner tyskere arbejder for under 68 kr. i timen.

430 Ja, halvanden million af dem arbejder for under 37 kr. i timen.

I hørte rigtigt: jeg sagde Tyskland!

Ikke Thailand!

435

For globaliseringsstormen piber ind ad alle sprækker... Også heroppe på vore breddegrader.

Lad os nu ikke tage sorgerne på forskud.

440

Men lad os heller ikke ignorere, hvad vej vinden blæser! Lad os stå sammen!

Så længe vi står sammen i fagforeninger, har vi et ly for stormen. Så kan vi undgå:

445

At det går for Danmark, som det gik for Tyskland.

Og det er derfor, at vi i Metal også arbejder politisk til gavn for medlemmerne.

450 Uanset om regeringen er rød, blå eller lilla.

Det politiske system skal holdes op på at sikre opbakning til den danske model.

For det er ingen naturlov, at vores medlemmer får deres del af samfundskagen.

455

Vi har opbygget et samfund, hvor vi stoler på hinanden.

Dét er den danske models styrke.

460

Vi forhandler i stedet for at lovgive.

Finder kompromisser i stedet for at strejke.

465

Dét er grunden til, at det er lykkedes os at forbedre arbejdsvilkårene dramatisk for medlemmerne gennem det daglige arbejde.

Dét er grunden til, at vi i Danmark står mere sammen end i andre lande.

470

Dét skal Metal værne om og kæmpe for.

Nogle siger, at politikerne skal redde fagbevægelsen.

Forkert!

475

Det skal vi nok selv sørge for.

Dansk fagbevægelse blev ikke født ved, at overenskomsterne kom dumpende ned fra himlen.

480

Den blev født ved, at der var nogle, der turde gå fra fabriksport til fabriksport og fortælle om sammenhold og solidaritet...

Om at man ville have sin rimelige del af samfundskagen.

485

I dag skal vi både gå til fabriksporte på industrivirksomhederne...

...og vi skal gå:

490

Til de tekniske skoler.

Til erhvervsakademierne.

Til kantinen på IT-virksomheder.

Til bilen hos elevatormontøren.

495

Og så skal vi stå klar dag ét, når den første svejser går i gang på Femern Bælt.

Men budskabet er stadig det samme.

500

Det er et budskab om sammenhold og solidaritet.

Sammenhold, så medlemmerne får deres rimelige del af samfundskagen.

505 Det er et budskab om at beskytte medlemmerne mod en stigende trussel:
Truslen fra arbejdsløshed.

Og fra truslen om dårlige arbejdsvilkår.

510 Og det er et budskab om at bevare danske arbejdspladser.

Dermed er det også et budskab om at bevare økonomisk tryghed... ...for vores
medlemmer... ...og for deres familier.

515 Det budskab handler om en opgave, ja, om en kamp...

...en kamp, der bliver hårdere, end den har været i mange år.

Måske endda lige så hård som i fagbevægelsens unge år.

520

Vi skal derfor samle resurserne i fællesskab og gøre det, der giver mening i
fællesskab og det der giver mening individuelt, skal vi gøre individuelt.

525 På min første Metal-kongres mødte jeg det stærke sammenhold, der kendetegner
Metal.

Jeg stod her i denne sal sammen med min farfar.

Dengang i 1984.

530

Se, hvis vi nu leger med den tanke, at jeg også kommer til at stå her om 20 år –
sådan rent teoretisk.

I 2032.

I denne sal. Nu selv som farfar.

Sammen med mit barnebarn.

540

Hvad tror I så, vi kommer til at høre for nogen diskussioner?

Hvad tror I, det bliver for emner, der står på Metals dagsorden i 2032?

545

Tror I, man vil tale om 2012 som 'tiden lige inden katastrofen'?

Tror I, man vil tale om vores generation som 'dem, der ikke forstod, hvor alvorlig udfordringen var, før det var for sent'?

550

Nej, vi skal i fællesskab sørge for at blive kendt som 'den generation, der reddede den danske fagbevægelse'!

Det tager lang tid at opbygge noget stort. Og kort tid at ødelægge det igen.

555

Og jeg ved, at man sjældent forstår at værdsætte, det man har... ...før man mister det.

Tænk bare på...

560

...at hvis ikke det havde været for Thorkild...

...så havde de fleste nok affundet sig med...

...at Danmark ikke længere skulle være et produktionsland.

565

Og tænk bare på...

...at hvis ikke det havde været for alle jer ildsjæle ude i afdelingerne... ...og for alle jer tillidsfolk

570

ude i fabrikshallerne
ude på autoværkstederne

575 og ude bag computerskærmene...

...så havde danske lønmodtagere nok affundet sig med, at Danmark ikke længere sku' ha' en fagbevægelse, men kun en gul forsikringsordning.

580

For det er de færreste, der forstår at værdsætte, det de har... ...før de mister det.

Og det tager lang tid at opbygge noget stort. Og kort tid at ødelægge det igen.

585 Lad os huske på dét!

Kære venner!

Det gør mig stolt ...

590

Og det gør mig ydmyg...

... at jeg i dag får tillid og opbakning fra Metals kongres.

595 En kongres, der repræsenterer det stærkeste faglige sammenhold i Danmark!

Tusind tak for valget!

Kilde

600

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

605

Politisk tale, Takketale, Tiltrædelsestale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/clus-jensens-tale-til-dansk-metals-kongres>

610